

ordninger ligger på, sådan at man også kan få en fredfyldt zone omkring åerne. Og det er altså meningen, at der ikke skal dyrkes energi på det eller andre ting. Så skal det være en vedvarende brak, hvor tingene kan få lov at springe i skov, så man kan få et naturområde omkring åerne. Det synes vi er en rigtig god løsning, og derfor er det en af de ting, som, hvis der var et meget bredt flertal omkring det i Folketinget, hvad der måske er en forhåbning om der kan blive, når det kommer fra Venstre, som jo er et erklæret tilhængerparti af EU, jeg synes vi skal gennemføre på trods af EU og så tage en sag på det, hvis det endelig var. Jeg tror egentlig ikke, at EU ville synes, at det var særlig morsomt at rejse en sag på, at vi herhjemme godkendte, at man lavede bræmmer, der var smallere end 30 m, og de kun måtte være 15 m. Derfor synes jeg, at man skulle overveje at gennemføre det, hvis der er det brede flertal i Folketinget, der er, og så lade EU se, om de vil rejse en sag på det.

Men vi støtter fuldt ud, at man laver smalle brakzoner omkring åerne. Det skal bare være vedvarende brak. Det skal ikke være sådan, at det går ind i omdriften, for så skaber man mere skade, end nødvendigt er, når man begynder at pløje op i noget, der har ligget brak i en periode.

Hanne Severinsen (V):

Jeg takker for tilslutningen til i hvert fald intentionerne, og jeg vil sige med hensyn til det sidste spørgsmål om vedvarende brak: Erstatning kan man jo kun få, hvis det engang har været i omdrift, men selvfølgelig må hensigten være, at man så får skabt noget vedvarende brak omkring bræmmerne, for det er netop dér, det virker langt mere miljøvenligt end alle mulige andre steder.

Jeg kan konstatere, at der er nogle af disse forslag, som ministeren allerede kæmper for, åbenbart også sammen med Holland, i EU-sammenhæng, og jeg håber, at man vil fortsætte med også her at have et godt øje til netop spørgsmålet om de lidt mindre standarder omkring åerne, sådan at man også kan tage de mindre stykker ud uden at komme i strid med EU-reglerne. Men vi går jo også et skridt videre og siger, at ellers kan man måske ved nationale foranstaltninger give en tilskyndelse til, at man får erstatning og derfor selv gerne vil udlægge disse bræmmer.

Det er nemlig den positive måde at gøre det på i stedet for den negative måde, hvor man lavede 2-meters-bræmmer. Jeg er ikke i tvivl

om, at hvis man kunne give en tilskyndelse til det, var der mange landmænd, som ville foretrække at have deres braklægning netop omkring de åer, og det ville så være en fordel både for miljøet og også for den måde, man dyrker på. Det er jo rigtigt, som hr. Brusgaard sagde, at naturligvis vil man da også have en tendens til at tage nogle af de stykker ud, som man måske i forvejen har lidt bøvvl med, men det behøver vi heller ikke være kede af ud fra et miljøsynspunkt, for det er netop noget, der også gavner miljøet.

Så jeg tror, dette egner sig til videre studier i udvalget og måske også til at indgå i den beretning, vi skal skrive, og til at give anledning til en del spørgsmål både til landbrugsministeren og miljøministeren, så jeg håber, at vi kommer et godt skridt videre, når vi slutter arbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om brug af spildevandsslam på landbrugsjord.

Af Hanne Severinsen (V) og Niels J. Langkilde (KF) m.fl.
(Fremsat 21/4 95).

Forslaget sattes til forhandling.